

DZIWACZKA (1) *sb f*

N sg dziw(a)czka.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Kobieta zmienna, chimeryczka, o osobliwych upodobaniach i przyzwyczajeniach: Dofić ią mam fwey
nędze/ a tak mnie nić do ciebie Acz ci nie ią ludzieć mowią/ iżes twa miłoścz dzywaczka *RejJóz C6v.*

KCh